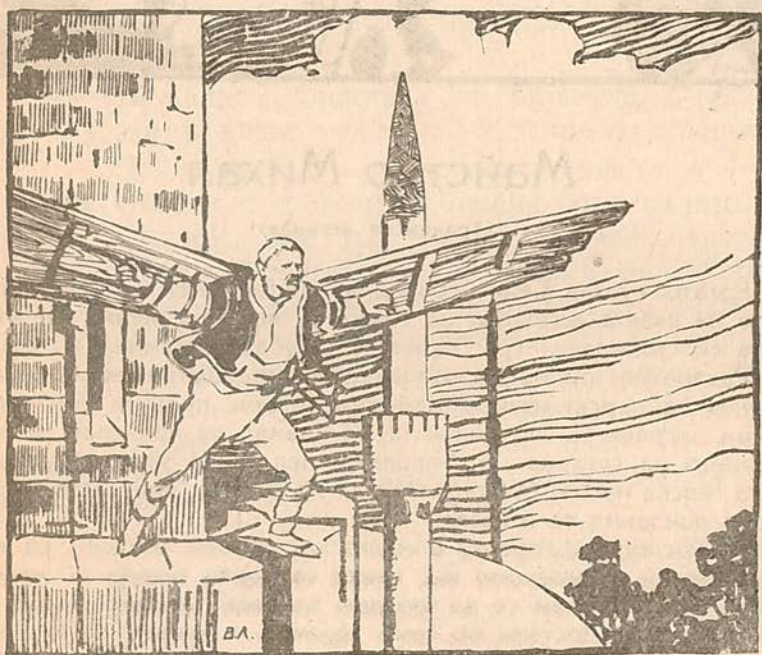

Но смутил се неговия дух. Черна мисъл загризла сърцето му. Повикал той при себе си майстор Михала и му казал:

— Видех и се убедих — ти си изкусен майстор. Доволен съм от работата ти и заслужаваш награда голяма!.. И аз ще те наградя. Ще те направя първи ходжа на моята джамия, първи ти хвала на Аллаха да отдадеш от нея! Давам ти срок седем дни да размислиш и отговор да ми дадеш.

Заповядал след това султана да затворят майстор Михала в джамията да мисли и да се моли.

Майстор Михал решил да загине, но вярата си да не промени. Направил си той крила дървени, изкачил се на най-високото викало на джамията, прикрепил дървените крила, прекръстил се и хвържил като птичка пред лицето на смаяния султан и пред очите на изплашените турци.

Но в бързината си майстора забравил триона на пояса си с острието към едното крило. При летенето триона трил и прерязал крилото на майстора. И той паднал и умрял в квартала „Илджржа“ на десния бряг на р. Тунджа. Паднал близу до каменния мост, който и днес носи името на прочутия зидар на султан Селим джамия — „Михал-Кюпрюсу“ — Михалов мост.

Борислав Даутлийски